

Čteme Karlu Hynku Máchovi

Alpy

Usedám malátně do klece poledníků
a jedu po Alpách jak valach s klapkami
Mám dojem průvodu burleskních kominíků
když jdou na Nový rok s bílými čapkami

Plačtivé podnebí mně rozplakalo oči
Deštivá fregata mě stokrát vyvrhla
Žil jsem jak robinson a šplhal po úbočí
jež ruka oblaků špiní a vydrhla

Myslel jsem na moudrost a půvaby stáří
jež plynou stříbřitě jak voda z vrchů Alp
Myslel jsem na ten věk, kdy ztratí úvěr lháři
kdy nebude už ctí urvati v bitvě skalp

Karlu Hynku Máchovi jsem se rozhodla přečíst právě tyto verše, protože vím, jak moc měl rád cestování. A především to pěší. Sám podnikl řadu výprav a jednou z nich byla túra z Prahy do Benátek. Část jeho cesty vedla přes rakouské Alpy, a proto mě napadlo, že by se mu tato báseň s názvem Alpy mohla líbit. Je plná zamyšlení a krásných metafor a vím, že to je pro Máchu typické. Představuji si, jak zdolával vysoké hory a přitom se nechal unášet krásou přírody. Kdo ví, třeba ve vrcholcích Alp spatřil také kominíky s bílými čapkami.

Pavla Vavříková, V6.B